

Vi kom 72

“En gammal fyrlängad gård på Söderåsens sluttningar” stod det i annonsen i Sydsvenskan, januari 1972, som väckte vårt intresse – och förändrade våra liv!

Vi bodde i en villa i Stockholm, men ville söderut. Var detta någonting för oss?

Vi åkte ner och fann en gammal gård, tom sedan 4 år, grå, nedsliten, omodern. Men det fanns plats, gott om plats, för vår stora familj med 5 barn och vårt lilla företag. Vi tvekade förstås. Men det var en utmaning och ett äventyr! Och frihet för både barn och vuxna.

Trakten var så vacker med Söderåsens skogar, Odensjön, de böljande kullarna. Och det bästa av allt vår egen “tomt”, med Lilla Bäljaneå, en liten mölla, en äng och en stor trädgård. Och det viktigaste av allt, bra skolor för barnen.

Vi köpte gården redan i mars 1972. Sedan började arbetet och reparationerna. Vi hade hjälp av hantverkare från Röstånga med bygge, ny el, nytt vatten och avloppssystem och nytt värmesystem mm. Men det fanns mycket kvar för OSS att göra. Hade vi vetat om allt arbete som låg framför oss hade vi kanske tänkt oss för en gång till.

På sommaren flyttade vi ner, reparationerna var långt ifrån färdiga. De tre stora barnen fick bo i husvagn och vi i ett beboeligt rum med småflickorna. Matlagning på gasolkök, tvätt och bad på badhus. Nog var det ett äventyr! Men roligt.

Vi skaffade oss får som skulle beta ängen, höns, gäss och t.o.m en häst längre fram, och hund och katt förstås.

Träpanelen på husen var gammal och ful så vi fick riva ner den - och bakom fanns både skiftesverk (båle) och korsvirke i ganska gott skick. Så glada vi blev! Även om fotträt var dåligt och mycket fick bytas, 140 meter, minst.

Vi förstod att vi måste gå varligt fram med de gamla husen. Boningshuset är från slutet av 1700-talet, det finns märkning på bjälkarna med Gustav III:s namnskiffer i stugan. Vi hittade en bålstolpe med året 1792 och bokstäverna N S S, BAD, liksom ett sättugnsstöd med samma bokstavsmärkning. Nils Svenson och Bengta Andersdotter, som hade bott och verkat här för 200 år sedan!

Annars är den västra längan nog den äldsta, smalare, lägre, med ett ålderdomligare bygg-

nadsskick. Den södra längan (stallet) är märkt 1822 SNS och ELD. Och till sist den östra som är nästan ny, byggd 1925! Och nere vid ån den lilla möllan i båle även den märkt NSS BAD 1841. Det var som att lägga pussel.

När husen var genomgångna och reparerade (färdig, blir man aldrig med gamla hus) började vi söka efter gårdens och platsens historia. Vi fick god hjälp av Kommunarkivet, Georg Welin, UB och Landsarkivet. Och det var en spännande och lång historia.

Namnet Tibbaröd kommer av Tibbes röjning. När Tibbe röjde vet vi inte, men kanske omkring 1000-talet. Det första skriftliga belägget, Thibbaroth, finns i ett arvskitte mellan två adelssläkter 1472. Då får man t.o.m veta att brukaren hette Tuwe. Sedan finns sporadiska anteckningar från 1500-tal där bönderna hette Niels Jensen och Jens Nielsen i en lång rad, förmodligen far och son.

Den förste "svenske" bonden hette Mogens Jensen, på mitten av 1660 talet. Så vitt vi kan förstå har sedan samma släkt bebott gården fram till våra dagar. D.v.s 1925, då det blev nya ägare.

Med all denna kunskap, fick vi lusten och idén, att tillsammans med goda vänner och amatörskådespelare göra ett krönikespel om gårdens historia, på gården! Det blev scener från olika århundraden, med olika författare; Ethel Johannesdotter Eliasson, Georg Welin, Lennart Lundberg, Gunnar Håkansson, och Sven Ekelund, som också blev vår regissör. Allt utspelades på gårdsplanen. Så roligt vi hade!

KRÖNIKE SPELET
Tibbe Spelen

SPELAS IGEN! PÅ STORA TIBBARÖDS GÅRDSPLAN

LÖRDAGEN 31:E MAJ KL. 19.30	VÄG-VISARE FRÅN
SÖNDAGEN 1:E JUNI KL. 19.30	RÖSTÅNGA KYRKA
SÖNDAGEN 8:E JUNI KL. 19.30	MAX 200 SITTPLATSER

*Möt Tibbe,
fru Gövel,
Lars Persson
och karoliner
till häst.*

*Se:
Skördedanser,
år hundradets bröllop
och ett rikligt
husförhör.*

25 KR - VUXNA
10 KR - BARN
6-15 ÅR

MED STÖD FRÅN
SVALOVSKULTURNÄMND

VÄLKOMNA

Åren har gått, barnen är utflugna, nu är det barnbarnen som kommer och leker med hund och katt, plockar körsbär och plaskar nere vid ån. Vi njuter av allt vackert omkring oss, och är så tacksamma för att vi hittade annonsen och fick lyckan att komma till Stora Tibbaröd, vårt hem.

Birgitta och Eric Lilius

